

GUARDIANS
DELS **SOMNIS**

Aquest llibre pertany a

Altres llibres de Tom Percival

Guardians dels Somnis

L'Erika i el Malson Rabiós

La Sarah i el Dubte Astut

En Silas i els rares meravellosos

TOM PERCIVAL

Una aventura plena d'acció!

En Silas i els rarets meravellosos

Una aventura fantàstica dels

GUARDIANS
DELS **SOMNIS**

Aquesta edició s'ha traduït amb una
ajuda de la Generalitat Valenciana.

Publicat en anglès el 2021 amb el títol *Silas and the Marvellous Misfits* per
Macmillan Children's Books, un segell de Pan Macmillan.

Text i il·lustracions © Tom Percival, 2021
D'aquesta edició © Andana Editorial, 2023
Av. Aureli Guaita Martorell, 18
46220 Picassent (València)
www.andana.net / andana@andana.net

Traducció: Anna Llisterri
Revisió: Maria Carbó

Queda prohibida la reproducció i transmissió total i parcial
d'aquest llibre sota cap forma ni per cap mitjà electrònic
o mecànic sense el permís dels titulars del *copyright*
i de l'empresa editora.

ISBN: 978-84-19913-04-3
Dipòsit legal: V-2990-2023
Imprès a Europa

Andana
editorial

*Aquest llibre està dedicat a la meravellosíssima
i molt apreciada Salote Thacker.*

Espero que t'ho passis bé, Salote!

CAPÍTOL 1

L'Erika nedava cap amunt a través d'un núvol que feia una forta olor de llaminadura. Va mirar un moment en Bestiolet, que nedava somrient al seu costat.

—**Espantarrufa**— va murmurar ell, somrient, a través del núvol que s'anava espessint.

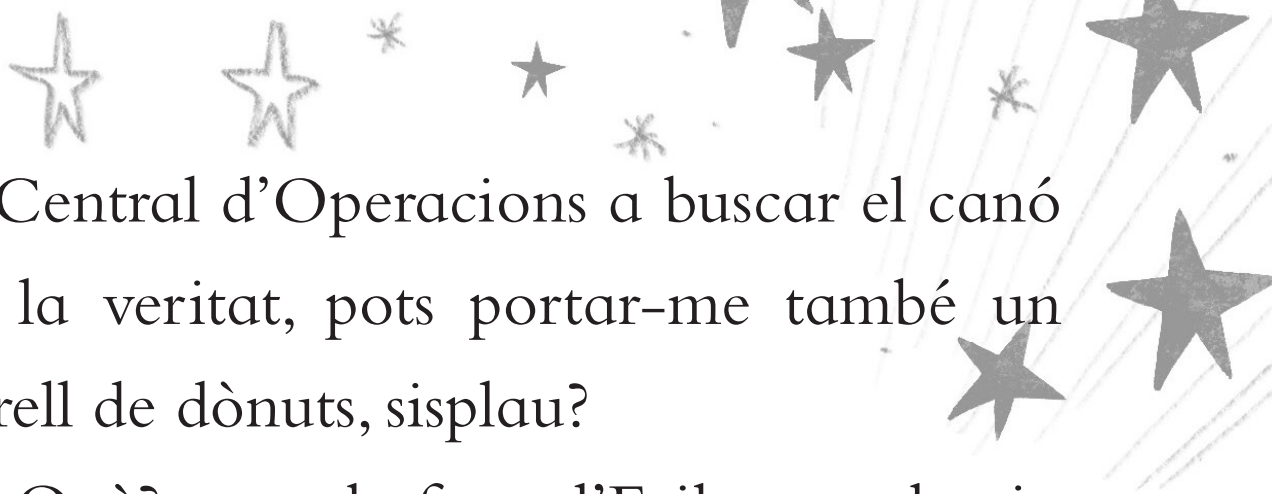
Mentre parlava,
li va sortir una
bafarada de la
boca amb la imatge
d'un polze aixecat i una

cara somrient. L'Erika també va somriure
i es va mirar el cronòmetre. Vint-i-cinc
segons. Era tot el temps que tenien abans
que el núvol passés a ser tot de sucre i
caigués a plom fins a terra en unes pastetes
letals (però absolutament delicioses). No
era una cosa que l'Erika volgués que
passés; almenys, no mentre ells encara
fossin a dins del núvol!

BZZZZZ!

L'aparell de comunicacions de l'Erika
va brunzir i en va sortir una veu aspra:

–Hola, Erika. Una cosa: com que vas a

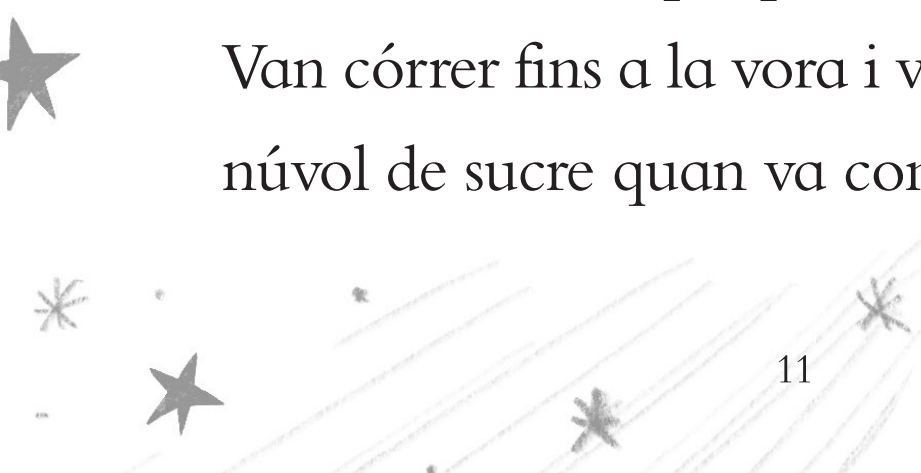
la Central d'Operacions a buscar el canó de la veritat, pots portar-me també un parell de dònuts, sisplau?

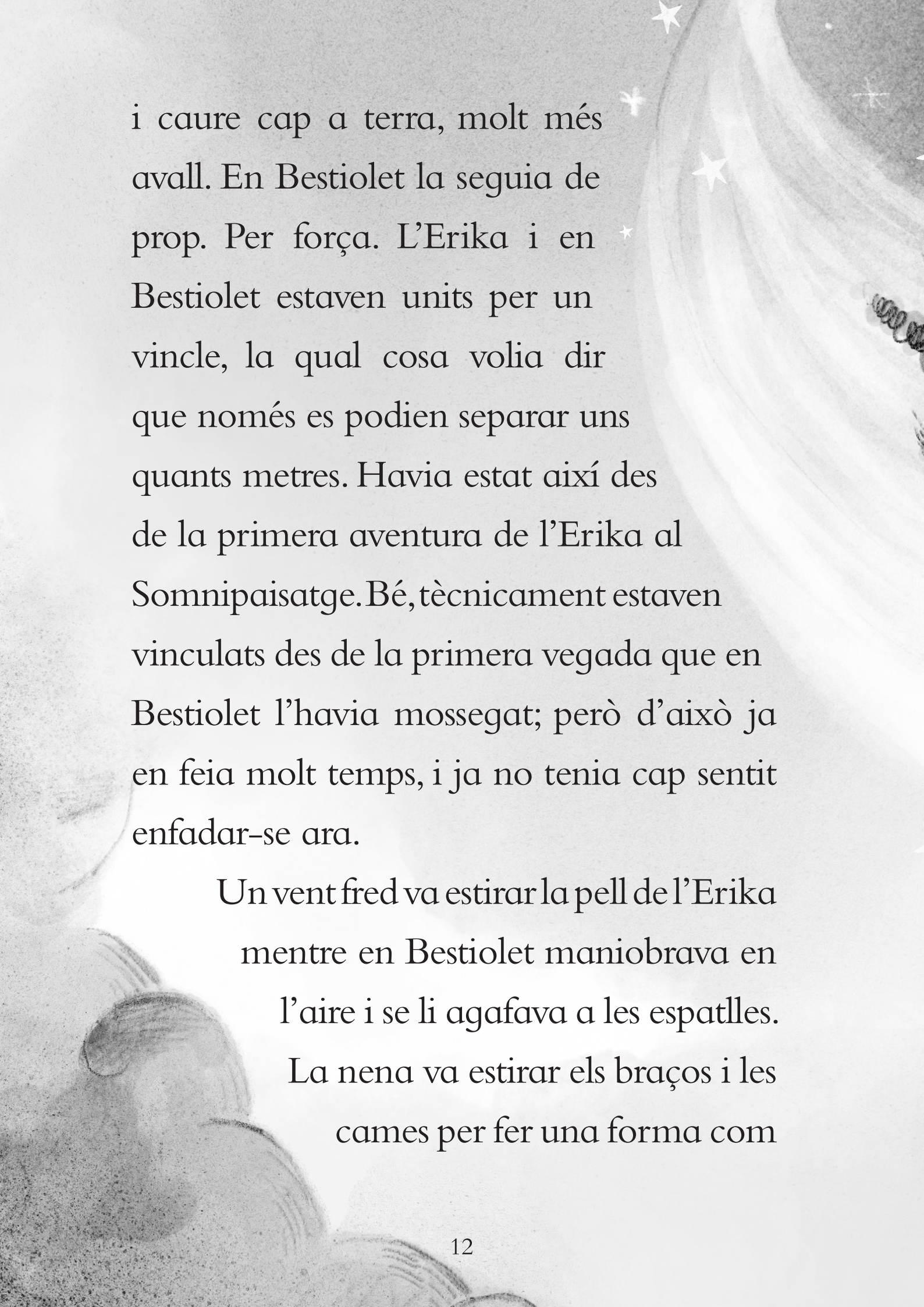
—Què? —va esbufegar l'Erika, que havia de fer un esforç per no empassar-se massa núvol de sucre quan respirava—. Escolta, Wade, ara mateix estic bastant enfeïnada!

—Ah, sí, és clar —va contestar en Wade—. Perdona. I bona sort! —Hi va haver una pausa.— Però no et deixis els dònuts! —Tot seguit va penjar.

L'Erika va fer que no amb el cap i va nedar més de pressa.

Al cap de disset segons, l'Erika i en Bestiolet van sortir a dalt de tot del núvol, just quan es tornava massa espès per travessar-lo nedant. Van córrer fins a la vora i van saltar fora del núvol de sucre quan va començar a rodolar

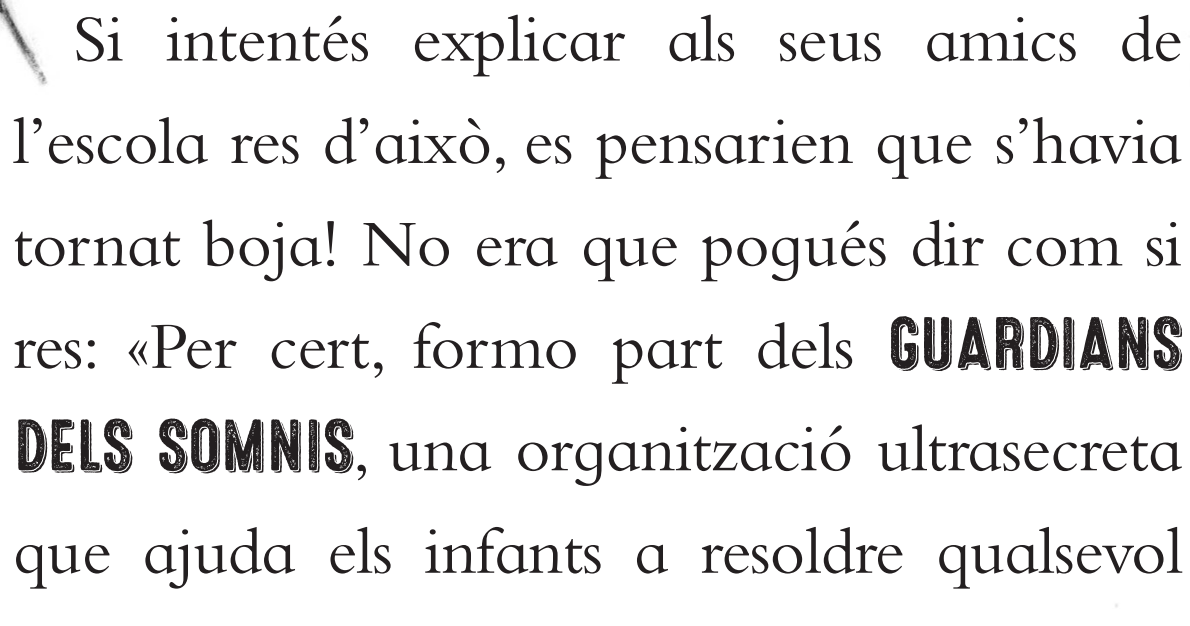
i caure cap a terra, molt més avall. En Bestiolet la seguia de prop. Per força. L'Erika i en Bestiolet estaven units per un vinkle, la qual cosa volia dir que només es podien separar uns quants metres. Havia estat així des de la primera aventura de l'Erika al Somnipaisatge. Bé, tècnicament estaven vinculats des de la primera vegada que en Bestiolet l'havia mossegat; però d'això ja en feia molt temps, i ja no tenia cap sentit enfadar-se ara.

Un vent fred va estirar la pell de l'Erika mentre en Bestiolet maniobrava en l'aire i se li agafava a les espatlles. La nena va estirar els braços i les cames per fer una forma com

d'estrella i unes làmines de llum
brillant es van estendre entre les mans
i els peus com si fossin ales, per crear un vestit
volador que l'Erika podia dirigir i controlar.

—Només el bo i millor per als **GUARDIANS
DELS SOMNIS**, eh? —va cridar l'Erika, amb
un gran somriure.

Si intentés explicar als seus amics de l'escola res d'això, es pensarien que s'havia tornat boja! No era que pogués dir com si res: «Per cert, formo part dels **GUARDIANS DELS SOMNIS**, una organització ultrasecreta que ajuda els infants a resoldre qualsevol problema que tinguin mentre somien.»

Els amics ni tan sols l'havien cregut quan havia dit que el seu oncle tenia un Ferrari, per tant era IMPOSSIBLE que es creguessin res d'això!

Per ser justos amb els amics de l'Erika, el seu oncle no tenia cap Ferrari. Però sí que tenia un cotxe vermell amb un aire molt esportiu.

L'Erika va regirar el cos i es va dirigir al cim aplanat d'una muntanya cap per avall que hi havia al lluny. Mentre anaven rabents per l'aire, va contemplar el món impossible que

l'envoltava: molt avall, un bosc creixia a la part inferior d'un núvol no gaire llunyà. El Somnipaisatge realment era un lloc extraordinari.

Al cap d'un parell de segons van aterrar al cim de la muntanya.

—**Espantarrufa!** —va exclamar en Bestiolet mentre donava cops de puny a l'aire, emocionat. Va aparèixer una bafarada amb un dibuix d'una mà assenyalant cap endavant i una figura amb turbant sortint d'una llàntia. L'Erika

